"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ସେତେ ସେତେ ଶକ୍ତି ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ – କିପରି ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଉଛ । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଲ ନା! ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତୁମମାନଙ୍କର ଅତିଥି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲ ତେଣୁ ସେ ଆସିଗଲେ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଦୁଇ ହାତର ତାଳି । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ବସିଛ ଏବଂ ଜାଣିଛ ମଧ୍ୟ ଯେ, ଏହି ବାବା ଗୁରୁ ରୂପରେ ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ, ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏହି ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ଛି-ଛି ଅଟେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଛି ଛି ହୋଇଯାଇଛ । ନିଜକୁ ନିଜେ କହୁଛ ହେ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସି ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖଧାମରୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଚାଲ । ଏବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିଛ ତେଣୁ ଏକଥା ମନରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ନିମନ୍ତ୍ରଣରେ ଆସିଛି । ବାବା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଡାକୁଥିଲ ନା ଆସ ବୋଲି । ଏବେ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ଡାକିଥିଲୁ । ଏବେ ବାବା ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ଲାନ (ଯୋଜନା) କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ପ୍ଲାନ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ପ୍ଲାନ୍ ରହିଛି । ୫ ବର୍ଷର ପ୍ଲାନ୍ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିରେ ଏହି ସବୁ କରିବୁ, କଥା ଦେଖ କିପରି ମିଶୁଛି । ଆଗରୁ ଏହିଭଳି ପ୍ଲାନ୍ ଆଦି କରୁନଥିଲେ, ଏବେ ପ୍ଲାନ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଆମ ବାବାଙ୍କର ଏହି ସବୁ ପ୍ଲାନ ରହିଛି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏହି ପ୍ଲାନ୍ କରିଥିଲି । ତୁମେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ, ବେଶ୍ୟାଳୟରେ ପଡିଛ, ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ଶିବାଳୟକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଶାନ୍ତିଧାମ ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଶିବାଳୟ ଏବଂ ସୁଖଧାମ ହେଉଛି ସାକାରୀ ଶିବାଳୟ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାବା ତୁମକୁ ରିଫ୍ରେସ୍ (ସତେଜ) କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ ନା । ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । 'ବାବା' ଶବ୍ଦ ବହୁତ ମିଠା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି (ଶିବ) ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପୁଣି ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି (ବ୍ରହ୍ମା) ବାବାଙ୍କର ହେଉଛୁ । କେତେ ସମୟ ତୁମକୁ ଲୌକିକ ବାବାମାନେ ମିଳିଛନ୍ତି ? ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖର ଅଭିନୟ କରି ଆସିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମର ଦୁଃଖର ଅଭିନୟ ପୂରା ହେଉଛି । ସୁଖର ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ କରିଛୁ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖର ଅଭିନୟ କରିଛୁ । ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ମୃତି ଦେଉଛନ୍ତି, ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ହେଉଛି ନା । ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଆତ୍ମା ଭରପୂର ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଖାଲି ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ବାବା ଭରପୂର କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ ଗଳାରେ ବିଜୟ ମାଳା ପଡିଛି । ଗଳାରେ ଜ୍ଞାନର ମାଳା ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଚାଲିଛୁ । ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳିଯୁଗ ପୁଣି ଆସୁଛୁ ଏହି ସୁଇଟ୍ (ମିଠା) ସଂଗମକୁ । ଏହାକୁ ସୁଇଟ୍ କୁହାଯିବ । ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଇଟ୍ ନୁହେଁ । ସବୁଠାରୁ ମିଠା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ । ଡ୍ରାମାରେ ତୁମର ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଭଲରୁ ଭଲ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଅଟ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ତୁମେ ସନ୍ତାନ ହେଉଛ । ସେ ଆସି ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ ଏବଂ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା । ଯେଉଁ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କେତେ ଧନବାନ ହେଉଛ । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତର, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଆଦି କେତେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ତ ବର୍ସା ମିଳୁଛି, ବାବାଙ୍କର ରୋଜଗାର ଉପରେ ପୁତ୍ରର ହକ ରହିଥାଏ ନା । ତୁମେ ଏହାକୁ ପଢି ୨୧ ଜନ୍ମର ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରୁଛ । ସେଠାରେ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଫଳରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ, ଏହାକୁ ହିଁ ଅଜପାଜପ କୁହାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି, ଦୁଇଟି ହାତରେ ତାଳି ବାଜିବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ତୁମକୁ ପାପ ଆତ୍ମା କରିଦେଇଛି, ପୁଣି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ପବିତ୍ର ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ଘରକୁ ଯିବୁ । ପୁଣି ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ରିଲିଜନ୍ ଇଜ୍ ମାଇଟ୍ (ଧର୍ମରେ ଶକ୍ତି ରହିଛି) । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଶକ୍ତି

ମିଳୁଛି । ସେହି ରାଜତ୍ୱ ଆମଠାରୁ କେହି ଛଡାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏତେ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ରାଜାମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଖ କେତେ ଶକ୍ତି ରହୁଛି । ସମସ୍ତେ କେତେ ତାଙ୍କୁ ଡରିଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ରାଜାଙ୍କର କେତେ ପ୍ରଜା, ସୈନ୍ୟ ଆଦି ରହିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉଛି ଅଳ୍ପକାଳର ଶକ୍ତି । ଏହା ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମର ଶକ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି ସ୍ନେହ ତ ରହୁଛି ନା । ଦେବତାମାନେ ସାକାରରେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସ୍ନେହ ରହୁଛି । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖରେ (ସାକାରରେ) ଥିବେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି ଶକ୍ତି ତୁମେ ନେଉଛ । ଏକଥାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଯୋଗ କରି-କରି ତୁମେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯାଉଛ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଆଉ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେମାନେ ନିଜର ରାଜଧାନୀକୁ ଯାଇ ପୁଣି ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବେ । ନିଜର ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ଏହିପରି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଶକ୍ତିମାନ ହେବେ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବାସ୍ତବରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ରହିଛି । ଯେପରି ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ଯେଉଁ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ତାହା ରିପିଟ୍ (ପୁନରାବୃତ୍ତି) ହେଉଛି । ପୁଣି ଏହି ପାର୍ଟ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ରିପିଟ୍ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ, ସେତେବେଳେ ବାବା ଅବସର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି କେବେ ଷ୍ଟେଜକୁ ଆସୁଛନ୍ତି? ଯେବେ ତୁମେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସବୁ ରେକର୍ଡ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । କେତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା, ସେଥିରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହୁଛି । ବାବା ଆସି କେତେ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ ଭୁଲିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତୁମେ ସୁଖଭୋଗ କରିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବା । ଏବେ ଆମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ । ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ବୁଝାଇବାରେ ଖୁସି ମିଳିଥାଏ ନା । ତୁମେ ଯେପରି ପ୍ରାଣଦାନ ଦେଉଛ । କହୁଛନ୍ତି ନା କାଳ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଏ । ତେବେ କାଳ ବୋଲି କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛି ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । ମୋତେ କୌଣସି କାଳ ଖାଉ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାକୁ ଫିଲିଙ୍ଗ୍ (ଅନୁଭବ) ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଗର୍ଭରେ ରହିଲାବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିଥାଏ । ଭିତରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ଗର୍ଭଜେଲ କୁହାଯାଉଛି । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ଗର୍ଭଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି, ଦଣ୍ଡ କାହିଁକି ମିଳୁଛି ? ସାକ୍ଷାତ୍କାର ତ କରାଇବେ ନା — ଏହି ସବୁ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ କାମ କରିଛ, ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛ । ସେଠାରେ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୁଏ ପୁଣି ବି ବାହାରକୁ ଆସି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ ପାପ କିପରି ଭସ୍ମ ହେବ ? ଏକଥା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି — ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ପାପ କଟିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ହେ ମଧୁର ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଏହି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ । ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ, କିଏ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଇବା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟହ ପୁଣି ନୂଆ ନୂଆ ଆସୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ରିଫ୍ରେସ୍ (ସତେଜ) କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ୮୪ର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଏହିପରି ଚକ୍ର ଘୂରାଉଛ ? ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଚକ୍ର ଘୂରାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ, ଫୁରସତ୍ ତ ବହୁତ ମିଳୁଛି । ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମର ଏହି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀର ଅବସ୍ଥା ରହିବ । ତୁମକୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରକୁ ନିଜେ ଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କେବଳ କହିବେ ଗଙ୍ଗା କୂଳକୁ ଚାଲ । ସେଠାକୁ ଯାଇ କେତେ ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଆମଦାନୀ ହୋଇଥାଏ । ଘଡି ଘଡି (ବାରମ୍ବାର) ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ଏ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ସେ ଯାତ୍ରାର ଫରକ ଦେଖ କେତେ ରହିଛି, ଏହି ଯାତ୍ରା ସେସବୁ ଯାତ୍ରାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ । ଏହି ଯାତ୍ରା କେତେ ସହଜ । ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୂରାଅ । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା — ଚାରୋଁ ତରଫ ଲଗାୟେ ଫେରେ ଫିର ଭି ହର ଦମ୍ ଦୂର ରହେ (ଚାରିଆଡେ ଖୋଜି ବୁଲିଲି ତଥାପି ସବୁବେଳେ ଦୂରରେ ରହିଲି) । ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲି । ତୁମର ଏହି ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ସେହି (ଭକ୍ତ) ଲୋକମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ବହୁତ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ କରି ଆସିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଏହି ଭ୍ରମଣରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲଣି । ଭ୍ରମଣ କରି କରି ତୁମେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିପାରିଲ ନାହିଁ, ବରଂ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲ ।

ଏବେ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ମତରେ ତୁମକୁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଦୁନିଆକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂଆ ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଣା ଘରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବର୍ସା ଦେବା ପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ଏହା ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ହେଉଛି ଆମର । ସେହି ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ନିଜର

ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତୁମକୁ ତ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଆମକୁ କିପରି ମିଳିଛି । ସେଠାରେ ତ ତୁମ ଜୀବନ ବହୁତ ସୁଖୀ ରହିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ପାପ କଟାଉଥିବା ପତିତ-ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇଲେ ହିଁ ତୁମର ପାପ କଟିବ । ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ନୋଟ୍ କର (ଲେଖି ରଖ) । ଏହି କଥାକୁ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆଗକୁ ଯାଇ ତୁମକୁ ଟିକ୍-ଟିକ୍ କରିବାକୁ (ଅଧିକ ବୁଝାଇବାକୁ) ପଡିବ ନାହିଁ । ଟିକିଏ ଇଶାରା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖିଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ତୁମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ, ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବାକୁ ଆସିଛ । ଏହା ହିଁ ଯୋଗ ଅଟେ ନା । ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଆସୁ ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ତୁମେ ଆସୁଛ, ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଆମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ତାଙ୍କଠାରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ନେବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଯିଏ ତୁମ ଜୀବନକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦେଖ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ — ଏଥିରେ ଦେଖିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏକଥା ତୁମେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ପଢୁଛି — ଏହି ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ଆମେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଛୁ, ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କର୍ମ କରୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କର ନାମ ତ ସର୍ବଦା ଶିବ ହିଁ ଅଟେ । ଶରୀରର ନାମ ବଦଳିଥାଏ । ଏହି ଶରୀର ତ ମୋର ନୁହେଁ । ଏହା ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି (ଶରୀର) । ଶରୀର ଆତ୍ମାର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ପାର୍ଟ କରୁଛି । ଏହା ତ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବିଲକୁଲ୍ ସହଜ କଥା । ଆତ୍ମା ତ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀରର ନାମ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରଖାଯାଇଥାଏ । ଇଏ ପୁଣି ପରମ ଆତ୍ମା, ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏକ ଭଗବାନ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ବାକି ସବୁ ପାର୍ଟଧାରୀ ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲଣି ଯେ, କିପରି ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଳ୍ପ ଆତ୍ମା ରହିବେ । ଶେଷ ସମୟରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଆସିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ଯେପରି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ମାଳା, ଯାହାକି ଘୂରି ଚାଲିଛି । ମାଳାକୁ ତୁମେ ଘୂରାଇଲେ ସବୁ ଦାନାର ଚକ୍ର ଘୂରିଥାଏ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ଟିକିଏ ବି ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମକୁ ଘରକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପାପ କଟିବ ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପାଇଯିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପାଇବ । ନଚେତ୍ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ତୁମର କେତେ ଭଲ ଅତିଥି । ମୁଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିଦେଉଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱକୁ ନୂଆ କରିଦିଅନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ୱ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହେଉଛି ନା । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚକ୍ର ଘୂରାଉଛ । ବାବାଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ତେଣୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯେ ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ତେବେ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରାଇବା ଜରୁରୀ ନା । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ବୁଝାଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏହି ମିଠା ସଂଗମଯୁଗରେ ନିଜ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିବା ସହିତ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଜୀବନକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସୁଖମୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିର ସାହାରା କରି କର୍ମଯୋଗୀ ହୁଅ ।

କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବନ୍ଧନରେ ପଡିଯିବା ଭୟରେ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ଠିକ୍ ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ତୁମକୁ ତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପରିବାର ଭିତରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ହେବ, ଯଦି ଏହାକୁ ଭୟ କରି ଦୂରେଇ ରହିବା ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର ସଂସ୍କାର ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ତ କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାର ଅଛି, କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରୁହ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିର ସାହାରା ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ହୋଇଥାʼନ୍ତୁ । କୌଣସି ଆତ୍ମାର ଗୁଣ, ସଂଗ ବା ବିଶେଷତା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆକର୍ଷିତ ନକରୁ; ତେବେ

କୁହାଯିବ କର୍ମଯୋଗୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାପଦାଦାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତ ହୁଅ, ବାମ ହାତ ନୁହେଁ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***